

רָפָס
תִּישְׁאָרְבַּ

א

ראובי וב

סוהתה רותבש פראו סימש וב וארבנש סוקמ

והבו והת התייה פראהו. פראה תאו סימשה תא סיהלא ארב תישארב
ארבנש סדוק, שורפ. סימה ינפלע תפחרמ סיהלא חורו סוהת ינפלע רשחו
סוהת סיארקנה סימ אלמ ולוכ סלועה לכ היה, פראה תאו סימשה תא ה"בקה
ויהש דע, סיהובגו סיבר סימה ויה רכ לכו. פראו סימש שש אורבל סוקמ ספא דע
ויבל סימה יוב קיספמ היה אלו. סיהלא חור ארקנה דובכה אסכל בורק סיעיגמ
...וורתס רשח תשי, ה"ע רלמה דוד ש"מכו. דבלב רשחה מא יכ, דובכה אסכ
סיהלא חור ארקנה דובכה אסכ היהו. (ב"י ח"י סילהת) סיקחש יבע סימ תכשח
חורו והזו. סהב עגונ וניאו עגונ וילזוג לע פחרמה רשנכ סימה ינפ לע פחרמ
סימש תאירב סדוק היה הז לכו. ל"ז י"שר ש"מכו. סימה ינפ לע תפחרמ סיהלא
רותב פראה תאו סימשה תא ארב, סלועה תא אורבל ונוצרב הלעשכו. פראו
נווכמ סימש ארקנה עיקרה רודכ לוגיע תא השע יכ הז נפואב אוהו. סימה סתוא
פוחבמ עיקרה רודכ יבג לע בבוסו פיקמ סימה יצח חניהו. סימה קמוע עצמאב
רודכ תוימינפב היה סימה לש ינשה יצחו. וכותב עוקש עיקרהו. ויתביבס לכמ
יב קספה היה אלש נפואב, סוקמ ספא דע סינפבמ וללח לכ תא סיאלממ, עיקרה
לש תיעצמאה הדוקנבו. דבלב עיקרה יבוע קר סינותחתה סימל סינוילעה סימ
סיהנש פראהו סימשה ויהו. סימה סתוא רותב פראה תא ארב, עיקרה רודכ
רשחה התייה דועב ליצאמה השע הז לכו. סה סירחאה סימה רותב סיעוקש
רוא יהי סיהלא רמאי, רמא רכ רחא יכ, רואה תא רציש סדוק סוהת ינפ לע
הליל ארק רשחל יכ, רשחה אוהש הלילב וארבנ סה פראהו סימשהש אצמנו

Livre
Genèse

I

Où sera expliqué
le lieu où furent créés le ciel et la terre, à l'intérieur de l'abîme

« Au commencement, Dieu créa le ciel et la terre. Et la terre était tohu et bohu,
et l'obscurité sur la face de l'abîme, et l'esprit de Dieu planait sur la face des eaux. »
Interprétation : avant que le Saint, béni soit-Il, ne créât le ciel et la terre, le monde entier était rempli d'eaux appelées
"abîme",
jusqu'à ce qu'il ne restât aucun endroit où créer le ciel et la terre.
Et les eaux étaient si nombreuses et si hautes qu'elles arrivaient près du Trône de Gloire appelé "l'esprit de Dieu".
Et rien ne séparait les eaux du Trône de Gloire, si ce n'est l'obscurité #####.

Et comme il est écrit au sujet de David le roi, de mémoire bénie : « Il fit des ténèbres sa cachette... obscurité d'eaux, nuées épaisses (Psaumes 18, 12). »

Et le Trône de Gloire, appelé "l'esprit de Dieu", planait sur la face des eaux, comme un aigle qui plane sur ses petits, les touchant sans les toucher.

Et c'est cela : « et l'esprit de Dieu planait sur la face des eaux », comme l'a expliqué Rachi, de mémoire bénie.

Tout cela était avant la création du ciel et de la terre.

Et lorsqu'il voulut créer le monde, Il créa le ciel et la terre au milieu de ces eaux.

Et cela s'est fait ainsi : Il forma la sphère du firmament appelée "ciel", centrée au milieu de la profondeur des eaux.

Il laissa la moitié des eaux entourant et enveloppant la sphère du firmament, à l'extérieur, de tous côtés ; et le firmament y était plongé.

Et l'autre moitié des eaux se trouvait à l'intérieur de la sphère du firmament, remplissant tout son espace intérieur, sans laisser aucun vide,

de sorte qu'il n'y avait pas de séparation entre les eaux d'en haut et les eaux d'en bas, sauf l'épaisseur du firmament

####.

Et au point central de la sphère du firmament, Il créa la terre au milieu de ces eaux.

Ainsi, le ciel et la terre étaient tous deux immergés dans les autres eaux.

Et tout cela, l'Émanateur le fit tandis que l'obscurité était sur la face de l'abîme, avant qu'Il ne façonnât la lumière, car ensuite Il dit : « Dieu dit : Que la lumière soit. »

Il en résulte que le ciel et la terre furent créés la nuit, qui est l'obscurité, car Il appela l'obscurité "nuit".

la on fait comme si c'tait en heb reu

Ici on modifie

